

РЕШЕНИЕ

№ 1130

гр. Бургас, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично при закрити врати заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иво В. Добрев

при участието на секретаря Жана Авр. Кметска
в присъствието на прокурора Христина Д. Дамянова
като разгледа докладваното от Иво В. Добрев Гражданско дело №
20232100100461 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявена искова молба от Х. Н. Д., ЕГН *****, адрес в ***** съдебен адрес в гр.Добрич, бул.“25-ти Септември“ №48, вх.А, ет.3, ап.11, чрез адв. Даниел Алексиев, против А. Х. Д., ЕГН *****, адрес в *****, с искане да бъде прекратено осиновяването, допуснато с решение №682/08.06.1981г., постановено по гр.д. №1481/1981г. по описа на Районен съд- Бургас, поради тежко провинение от страна на осиновения, изразяващо се в грубо отношение към осиновителя, както и поради наличие на други обстоятелства, дълбоко разстройващи отношенията между осиновителя и осиновения- отправяне на обиди, неуважение, липса на загриженост, липса на желание за оказване на помощ на осиновителя.

Твърди се в исковата молба, че с решение №682/08.06.1981г., постановено по гр.д. №1481/1981 г. по описа на Районен съд- Бургас, е допуснато осиновяването от страна на ищеца и съпругата му В.П.Д., починала към настоящия момент, на малолетното дете В.З.Д., роден на ***** г. Съставен бил нов акт за раждане, в който детето е вписано с имената А. Х. Д., а неговите осиновители - за негови рождени родители. Ищецът твърди, че през годините ответникът не възприел положително факта на своето осиновяване, в разговори наричал ищеца „оня“ или „Х.“ и никога не се е обръщал към осиновителите си с „майка“ и „татко“. Отчуждението на ответника се задълбочило след смъртта на осиновителката му В.Д. през 1994 г., като при всяка комуникация с ищеца се държал грубо и арогантно с него, което още повече се засилило когато ищецът срещнал любовта в лицето на втората си съпруга В.И.Д.. Според обстоятелствената част на исковата молба най-сериозният разрыв в отношенията между страните започнал през 2013 г., когато ответникът заминал да живее и работи в чужбина. Оттогава ответникът не е проявявал загриженост към осиновителя си, а при редките им срещи го заплашвал и искал пари от него. Изложените твърдения обосновават извода на ищеца, че е изпълнен състава на чл.106, т.2 от СК, като в нито един момент не е получил полагащото му се уважение от страна на ответника, отношенията помежду им не са като между родител дете, а осиновяването съществува само формално, без обществено

оправдание. Ответникът не изпълнявал синовните си задължения да се грижи за ищеца предвид здравословното му състояние и не показвал желание за подобряване на отношенията си с него, напротив помежду им липсва емоционална връзка, а отношенията между осиновител и осиновен били трайно разстроени.

Ответникът в подадения отговор не отрича наличието на решение за осиновяване, но се оспорват изложените в исковата молба твърдения. Посочва, че е имал желание да общува със своя осиновител, но по неразбираеми за него причини още преди години ищецът се настроил срещу него е започнал да се държи строго, критично и грубо. Твърди, че отношението на ответника още повече се променило след смъртта на първата му съпруга, когато през 2000г., заедно с втората си съпруга сменили патрона на входната врата на жилището и останал без дом. От тогава ответникът започнал да работи и се справя сам. Ответникът твърди също, че не е бил търсен от ищеца за времето от 2000 г. до 2013 г., когато все още бил на възраст, в която имал нужда от подкрепата на своя родител. Ищецът не познавал дори съпругата му и внучката си, която видял за първи път през 2013 г., когато ищецът го потърсил, за да му направи пълномощно за продажба на притежаваните от него ид.ч. от наследствения апартамент, който впоследствие ищецът прехвърлил на своя племенник. С отговора на исковата молба ответникът оспорва твърденията на ищеца, че има вина за влошаване на отношенията помежду им и твърди, че такава има само ищецът, който не проявявал каквато и да е загриженост към него още от времето, когато е бил тийнейджър и въпреки здравословното му състояние. Признава, че е настъпил срыв в отношенията му с осиновителя и изразява съгласие допуснатото осиновяване да бъде прекратено, както и да се възстановят имената му отпреди осиновяването.

В съдебно заседание ищецът поддържа претенцията и изложените в молбата фактически твърдения, ангажира гласни доказателства. Пледира за уважаване на искането за прекратяване на осиновяването.

Прокурорът изразява становище за основателност на молбата, като счита, че връзката осиновител- осиновен е трайно и дълбоко разстроена.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори по делото, че с решение №682/08.06.1981г., постановено по гр.д. №1481/1981г. по описа на Районен съд- Бургас, е допуснато осиновяването от страна на ищеца Х. Н. Д. и съпругата му В.П.Д., починала към настоящия момент, на малолетното дете В.З.Д., роден на *****г. Съставен бил нов акт за раждане, в който детето е вписано с имената А. Х. Д., а неговите осиновители- за негови рождени родители.

За установяване взаимоотношенията между страните в производството по делото са допуснати до разпит двама свидетели. Н.Г. разказва, че разривът в отношенията между ищеца и ответника настъпил през 1994-95г., след като последният започнал да изнася вещи от апартамента на осиновителите си и да ги продава. Сочи също така, А. изнудвал постоянно за пари баща си, както и че не полагал грижи за него, след като здравословното му състояние се влошило. Ж.Д. споделя, че след като започнал училище ответникът рязко се променил. Започнал да не слуша и бяга от занятия, а с напредването на възрастта извършвал кражби и други противоправни деяния. От лелята на ответника научил, че последният е разбил вратата на дома на родителите си и взел вещи оттам, още докато бил на 17 годишна възраст, след което избягал от къщи. Знаел от ищеца, че последният предоставя на ответника парични суми, като контактите между двамата, след завръщането на А. от чужбина, се свеждали основно до това. Ответникът не полагал каквито и да е грижи за осиновителя си, който бил в тежко здравословно състояние- страдал от онкологично заболяване. Нещо повече А. теглил много кредити и по този повод органите на реда постоянно притеснявали ищеца.

Съдът кредитира показанията на свидетелите изцяло и без резерви, като счита че казаното от тях се потвърждава и от приобщените по делото писмени доказателства.

При тези фактически данни, настоящият състав счита, че са налице предвидените в чл.106 ал.1 т.2 предл.2 СК предпоставки за прекратяване на осиновяването предвид настъпилите обстоятелства, довели до трайно и дълбоко разстройство. От събраните доказателства е видно, че това осиновяване е лишено и от минималното съдържание, което законът дава, а именно изграждане на пълноценно семейство с родители и деца, отношенията между които са основани на взаимопомощта, привързаността и уважението между всички негови членове, каквито между страните по делото не съществуват. Настъпил е такъв срыв във взаимоотношенията между осиновител и осиновен, че връзките между тях са трайно влошени, налице е необратимо отчуждение между тях, липса на желание за контакти и абсолютно незачитане на ищеца като родител. Установеното негативно отношение на осиновения към своя осиновител се е засилило, особено след напускане на семейното жилище и след смъртта на съпругата на ищеца. Този разрыв в отношенията продължава и към настоящия момент, като е налице дългогодишно прекъсване на контактите между тях. Горното несъмнено сочи на невъзможността за заздравяване на създадената по правен път, чрез осиновяването роднинска връзка. Същата е изчерпана, тъй като за осиновения близостта му с осиновителя отдавна не е необходимост, а за осиновителя- детето, което е отгледал предизвиква единствено негативни емоции.

В случая не е от голямо значение, чия е вината за настъпване на разрива в комуникацията между страните. Съобразно установената съдебна практика когато е доказано такова състояние на трайно отчуждение и необратимо разстройство в отношенията по осиновителното правоотношение като обективно тяхно състояние, съдът е длъжен да прецени дали е обществено оправдано съхраняването на такава осиновителна връзка като изхожда не само от интересите на осиновения, но и от тези на осиновителя. Доказано е настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство в отношенията между страните вследствие на посочените по-горе причини, което разстройство на отношенията напълно е опразнило от съдържание осиновителната им връзка и тя съществува само формално. Това обстоятелство покрива основанието на посочената разпоредба, поради което осиновяването следва да бъде прекратено.

Съдът счита, че е налице основанието на чл.18 ал.4 от Закона за гражданската регистрация, съобразно която разпоредба при прекратяване на осиновяването по съдебен ред, на осиновения лице се възстановява името преди осиновяването му. Същата разпоредба предвижда запазване на името на осиновения само с изрично съгласие на осиновителите. В случая, осиновителя заявява, че не желае осиновения- ответник да запази имената, дадени му от осиновителите при осиновяването. От приложеното решение по гр.д. № 1481/81 г. на Бургаския районен съд е видно, че ответникът след неговото раждане е записан с имената В.З.Д.. Затова и на основание чл.18 ал.4 ЗГР съдът намира, че следва да възстанови на ответника А. Х. Д. името му преди осиновяването- В.З.Д..

При този изход на спора и на основание чл.78 ал.1 ГПК ответникът следва да бъде

осъден да заплати на ищеца направените от него разноски в размер на 25 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 106 ал.1, т.2 СК, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА допуснатото с решение №682/08.06.1981г., постановено по гр.д. №1481/1981г. по описа на Районен съд- Бургас осиновяване на А. Х. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.Бургас, ул.“Страхил“ №6.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл.18 ал.4 ЗГР името на ответника А. Х. Д. на В.З.Д., роден в гр.Бургас на *****г.

След влизане в сила на решението заверен препис от същото да се изпрати на Община Бургас за изготвяне на нов акт за раждане, в който ответника да бъде вписан с имената В.З.Д..

ОСЪЖДА А. Х. Д. да заплати на Х. Н. Д., ЕГН *****, адрес в ***** сумата от 25/двадесет и пет/ лева- направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Бургаския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____